

	<h1>SYLABUS</h1>				
	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>				
2. Nazwa przedmiotu	Historia myśli pedagogicznej				
3. Kod przedmiotu	<i>I Ped. B1</i>				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	I				
7. Semestr	I				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	10 (5kno)
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	15 (5kno)
	Konwersatorium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	4				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Jerzy Kochanowicz, prof. dr hab.				

12. Cele przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Przekazanie wiedzy o ideałach wychowawczych i ich zmienności na przestrzeni dziejów myśli pedagogicznej
C2	Przekazanie wiedzy na temat instytucji edukacyjnych i ich roli w rozwoju kultury, nauki i oświaty
C3	Przekazanie wiedzy na temat zmienności zadań edukacyjnych środowisk wychowawczych
C4	Przekazanie wiedzy o kształtowaniu się pedagogiki jako nauki humanistycznej i społecznej
C5	Przekazanie wiedzy o różnych kierunkach i nurtach myśli pedagogicznej oraz ich związku z praktyką edukacyjną na przestrzeni dziejów oświaty
C6	Utrwalenie przekonania o konieczności stałego aktualizowania i pogłębiania wiedzy z zakresu rozwoju myśli pedagogicznej
C7	Rozwinięcie umiejętności wyrażania własnych opinii oraz współpracy w grupie

13. Przewidywane efekty uczenia w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych studenta

Symbol	Efekty uczenia	W zakresie: wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów (symbol celu)
EU1	Potrafi ukazać zmienność ideałów wychowawczych na przestrzeni dziejów myśli pedagogicznej	W	C1, C2
EU2	Przyswoił sobie wiedzę na temat instytucji edukacyjnych i ich roli w rozwoju kultury, nauki i oświaty	W	C2, C5

EU3	Przyswoił sobie wiedzę na temat zmienności zadań edukacyjnych środowisk wychowawczych	W	C1, C3, C5
EU4	Posiada wiedzę o kształtowaniu się pedagogiki jako nauki humanistycznej i społecznej	W	C4
EU5	Posiada wiedzę o różnych kierunkach i nurtach myśli pedagogicznej oraz ich związku z praktyką edukacyjną na przestrzeni dziejów oświaty	W	C3, C5
EU6	Świadomy konieczności aktualizowania i pogłębiania swojej wiedzy z zakresu rozwoju myśli pedagogicznej	KS	C6
EU7	Aktywnie i konstruktywnie uczestniczy w zajęciach	KS, U	C6, C7
EU8	Posiada zdolność wyrażania własnych opinii i włącza się w pracę zespołową grupy	KS,U	C6, C7

14. Treści kształcenia

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium, e-learning)	Odniesienie do efektów uczenia (symbol efektu)
TK1	Wychowanie w społeczeństwach pierwotnych i proces hominizacji	W, ĆW KNO	EU2, EU3
TK2	Wychowanie w cywilizacjach starożytnego Wschodu (Chiny, Indie, Summer, Egipt, Izrael)	W, ĆW KNO	EU2, EU3
TK3	Wychowanie w starożytnej Europie (Grecja, Rzym)	W, ĆW	EU1, EU2, EU3
TK4	Wychowanie w epoce średniowiecza (szkoły kościelne; powstanie uniwersytetów; wychowanie rycerskie i mieszczańskie; wychowanie w Polsce średniowiecznej)	W, ĆW	EU1, EU2, EU3
TK5	Wychowanie w epoce renesansu (idee humanizmu; cele wychowania humanistycznego; gimnazja i kolegia humanistyczne; myśl pedagogiczna w Polsce w dobie renesansu; pedagogiczne idee J.A. Komeńskiego)	W, ĆW	EU1, EU2, EU3, EU4
TK6	Wychowanie w epoce oświecenia (racjonalizm oświeceniowy; poglądy pedagogiczne J. Locke'a, J.J. Rousseau, C.A. Helvétiusa; kształcenie formalne i wychowanie fizyczne; szkolnictwo i reformy szkolne w XVIII w.; szkoły ludowe i zakłady specjalne; reformy szkolne w Polsce; Komisja Edukacji Narodowej; poglądy na wychowanie w czasie Wielkiej Rewolucji Francuskiej)	W, ĆW	EU1, EU2, EU3, EU4, EU5
TK7	Wychowanie w XIX w. (tło społeczno-polityczne; elementarne szkolnictwo ludowe; neohumanistyczne gimnazja klasyczne; gimnazja realne; idee pozytywistyczne i socjalne; uniwersytety i politechniki; wychowanie na ziemiach polskich w okresie zaborów; kształcenie kobiet w XIX w.)	W, ĆW	EU1, EU2, EU3, EU4, EU5

TK8	Wychowanie w XX w. (jednolite systemy szkolne; system szkolny w Polsce; krytyka edukacji szkolnej w XX w.; pedagogiczny przełom: J. Dewey, O. Decroly, G. Kerschensteiner, H. Rowid, H. Parkhurst, T. Łopuszański, M. Montessori, J. Korczak; nowe koncepcje wychowania: personalizm, pedagogika kultury, egzystencjalizm, pedagogika R. Steinera, C. Freineta)	W, ĆW	EU1, EU2, EU3, EU4, EU5, EU6
TK9	Rola i znaczenie zawodu pedagoga w systemie oświatowo-wychowawczym i społeczno-gospodarczym	W, ĆW	EU6, EU7, EU8

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kot. S., Historia Wychowania, t.1, Od Starożytnej Grecji do połowy wieku XVIII, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 1996, 2. Kot. S., Historia Wychowania, t.2, Wychowanie nowoczesne (od połowy wieku XVIII do współczesnej doby), Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 1996, 3. Wołoszyn S., Rozwój i zmienność wychowania i kształcenia, [w:] Z. Kwieciński, B. Śliwerski (red.), Pedagogika. Podręcznik akademicki, t. 1, cz. II, Warszawa 2003 4. Wołoszyn S., (opr.), Źródła do dziejów wychowania i myśli pedagogicznej, t.3, Myśl pedagogiczna w XX stuleciu, Wydawnictwo Strzelec, wyd. 2 zm., Kielce 1998, 5. Wołoszyn S., Nauki o wychowaniu w Polsce w XX wieku, Wyd. 2, Wydawnictwo Strzelec, Kielce 1998 oraz Instytut Badań Edukacyjnych, Warszawa 1997, 6. Kupisiewicz Cz., Z dziejów teorii i praktyki wychowania, Wydawnictwo Impuls, Kraków 2012, 7. Orczyk A., Zarys historii szkolnictwa i myśli pedagogicznej, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 2008,
Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1. Drynda D., Historia wychowania, Warszawa 2006 2. Krajewski M., Dzieje wychowania i doktryn pedagogicznych, Płock 2003 3. Draus J., Terlecki R., Historia wychowania, t.2, Wiek XIX i XX, Kraków 2010 4. Litak S., Historia wychowania, t. 1, Do Wielkiej Rewolucji Francuskiej, Kraków 2008.

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceny
Diagnostyczna	Stopień przygotowania studentów do ćwiczeń/ wypowiedź ustna
Formująca	Panel dyskusyjny podczas ćwiczeń; grupowe formułowanie celów edukacyjno-dydaktycznych dla przyswojenia wiadomości z zakresu historii myśli pedagogicznej; grupowe poszukiwanie rozwiązań problemów z dziejów myśli pedagogicznej/ocena aktywności studiujących w zależności od ich zaangażowania w skali od 2 do 5
Podsumowująca	Egzamin ustny

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu)

Kryteria oceny :

5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje

4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami

3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami

2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia i typów / metod oceniania –tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu do efektów uczenia się dla programu studiów tzw. programowych efektów uczenia się – tabela 2

Analiza obciążenie pracą studenta – tabela 3

Efekty uczenia dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia	Typy i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK3, TK4, TK5, TK6, TK7, TK8	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny
EU2	TK1, TK2, TK3, TK4, TK5, TK6, TK7, TK8, TK9	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny
EU3	TK1, TK2, TK3, TK4, TK5, TK6, TK7, TK8, TK9	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny
EU4	TK5, TK6, TK7, TK8	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny
EU5	TK6, TK7, TK8	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny
EU6	TK8	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P – egzamin ustny
EU7	TK9	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P- egzamin ustny
EU8	TK9	D – wypowiedź ustna F – dyskusja w trakcie ćwiczeń P- egzamin ustny

Tabela 1. Przyporządkowanie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu do treści kształcenia oraz typów i metod oceniania

Tabela 2. Zestawienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu do efektów uczenia się dla programu studiów tzw. programowych efektów uczenia się (PEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Przyporządkowanie efektu uczenia się dla przedmiotu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)
EU1	K_W01, K_W02 K, K_W03, K_W19
EU2	K_W01 ,K_W02 ,K_K05 K, K_W19
EU3	K_W01, K_W02, K_K05 , K_W19
EU4	K_W01, K_W02, K_W03, K_W19
EU5	K_W01, K_W02, K_W03, K_W19
EU6	K_U02, K_U10, K-K01, K-K02,K-K04
EU7	K_U08, K_U10, K-U12, K-K05
EU8	K_U08, K_U10, K-U12,K-K01, K-K07

Tabela 3

Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	25
Przygotowanie do ćwiczeń	15
Czytanie wskazanej literatury	30
Przygotowanie do egzaminu	30
SUMA GODZIN	100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	4

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.